

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δραχμές 4. Η αδιάρητος υπερτίμησή των παρα των «Μποκρατορικών» απογοητεύεται. Παρακαλούμεν έναν τον αγαπητό μας αναγνώστη, δόκιμο υποπέσει εις την αντίληψίν των τοιούτων τι να

να φθάνουν ούρανια πλάτεια. Στου βίου ημεζες καζές στο πλάι μητέρα ν' άνω κουβέντες να λειη γλιζές που παύουν στα στήθη καζό. Όρφάνεια μη έληη ποτέ που δίνει χιλιάδες πληγές. Στο σωμα στη στήση λαυπόδες στο πνευμα στη γνώση σοφός να χαίρω στο βίο, σωστά στο δωμα του Πλάστη κοντά στο φίλο στο ζώμο σωστός στον Πλάστη στο θείο πιστός. Στον κάμπο της νότιης ν' άρθουν λουλούδια περιαιρα, ν' άρθουν κοπέλλες να μάσουν παγί το νέκταρ της νότιης πολύ. Κι' άν τύχη να έληη καμιά

μας το αναφέρουν άμέσως.

Η υπό των άναγνωστών μας άποστολεμένη συνεργασία και μη συνδουσιμένη υπό δικαιοκάματος κρίσεως έξ δραχμίων πέντε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται ύπ' όψη.

Πολλοί άναγνώστα μας μάς γράφουν ότι επιθυμούν να προημεθισθούν τάζ εκδόσεις μας και να έγγραφούν συνδρομητά των περιουδιών μας, αλλά δυσκολεύονται εις την έκδοσιν επιταγών. Γι' αυτό νους διευκολύνουμε σχετικώς, τους πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα το αντίτιμον των συνδρομών, φύλων, βιβλίων, Ήιερολογίων κλπ. εις γραμματόσημα ή κινητά χαρτόσημα, οαδθήσεως τιμής.

Α' ανώνυμο. Η μεταφράσι σας δι' καλή. Σας παρέρπου το Γαλλικό κείμενο και πέσατε έτσι τραγικά έξω. Νά, παραδείγματος χάριν, ή άρχη του διηγήματος που μεταφράσατε :

Σ' ΑΓΑΠΩ

Λεπτή, με μίαν φοδταν πλοσι, ή Ραιώνδη, με μίαν άγέροχον κίηνην, πετά προς τα πίσω των χρυσών των κοζιμένων της μαλλιών. Πισο της άπλώνεται ήσυχη, πράσινή, ή θάλασσα. Άπό την πλάξ όπου διασκεδάζουν τα παιδιά, ή Ραιώνδη κωραει να διακρίνη έχει κάτω, πολύ μακριά, κοντά εις το μεγάλο βράζον, μία καθαρή σιά γυνορίζει τον βράζον και μαντεύει την μακρινήν του άπόστασιν. Άλλά, το τέτυν εις την γωνίαν του δρόμου, άπλώνει τα όρια του, οι μπάλες πετούν, μία φωνή απαλής σημειώνει τους πόντους. Η Ραιώνδη επιταγάνει το βήμα, έχει καθυστερητή και να, ένα πίσω της ταχά, βορυβώδες άκούεται το μωρό, ανεβαίνει τον κόκκινον βράζον του δρομου. Εις το βολάν ο Μισέ, με τα μαλλιά έν άτάξιη, κορνάγει, σταματά. «Άνεβαίνετε ;» Η Ραιώνδη, χωρίς ν' άπαντήσει, έγχαθίσταται, σπρίγγει με δύναμη, το άπλωμένο χέρι, και έπειτα ένας διάλογος ανταλλάσσεται. «Πώς εισήλθατε χθές το βράδι ;» «Άπό το παράδρομον». «Πολύ όραία, ίδου το σπόρτ». «Μ' αγαπάτε, Ραιώνδη;». Ιετεύει ή θεαμή φωνή, κλπ. κλπ.

Μη γράφετε στο έξες κ' από τις δύο πλευρές του χάστου. — Ι. Καθαζαράκη, Ηράκλειον. Το πέλο σας ποιήμα όχι καλό. Πολύ κοινό. Ήβου ;

ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΝΑ ΒΡΑΔΥΣΑΧ !

1ος) Δέν ήτανε στον δρόμου μου ν' άσαιναται κόρη, α' ένα σου σκέτρον χαρποτό, με γέλιο εις το στόμα, και άπ' τα γλυκά χιλιάδια σου τον πόνο να μη βωγία άπ' το όμορφό σου στόμα, το άχ ... δέν ήθελα Θεέ άπόνη να βραδυάσι...

2ος) Το βλέμμα εξαμύλωνε τους πόνους σου να κρήνης και με στή βάθη της καρδιάς παύς ξεύρει τι να κρήνης ;!...

3ος) Κι' άν κρήνης με στα στήση σου, βαθιά στα σωηρά σου, τον έρωτα του Πάριδος, ώ ! όμορφη παρθένα, μη σε νικήση, ώ ! θεά, άλλ' άξ τον να πετάξη, στους κόλπους του νοσού που σ' αγαπά άξ τον γιά να φωλιάση ...

4ος) Κι' άφού φρολάσουμε και οι δύο στον δρόμου της αγάτης, δέν θά βροθή κανείς άφρόπλαστη παρθένα να μάς χωρίση και τους δύο άπ' τον αιώνιον δεσμό άγνάτηντη Παρθένα...

5ος) Μόνον ο θάνατος μπορεί να μάς άποχωρίση, γιατί, στο κόρυ του τάφου μάρμαρο, μόνη της θε να όβση...

Άποφύγετε στο έξής να γράφετε πεζά τραγούδια. Εινε το δυσκολότερο είδος στην φιλολογία, κι' ός φαίνεται εύκολα. — Δ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΝ ν. Μεσημην. Μας γράφετε στην έπιστολή σας :

«Εάν ή ύλη του κάτωτι ποιημάτων μου εινε δημοσιεύσιμος, παρακαλώ ύμεις όπως δημοσιεύσετε τοίτο εις το περιοδικόν σας «Μπουκέτο».

Αυτοχώς όμως το ποιήμα σας δέν εινε καλόν. Πρόχρον πολύ, πολύ ποιητικόν, πολύ κοινόν. Και να ή άποδεδεις :

ΕΦΗΒΙΚΕΣ ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ

Άν είναι της μοίρας γοατό να ζήσω γιά λίγο καιρό, στα βάθη θάμινης ψυχής, ειθ' έργον να ειναι ευχής, ή λύπη μη κτήση παλάτια

με πόνο κι' άγάτη βαθιά. Το χέρι να δώσω σ' ατή, που θάνατο στο βίο πιστή. Πλημμύρα στα κλάμα ν' άμυθών στο δρόμο των δυο ν' άμυθών στα κρυνα άνθάτα, χωρίς να έβγη στο τέλος γλυκάς. Και όταν τα χρόνια, λευκά άλλαξουν τα μαύρα μαλλιά και χάσουν τα νεύρα ζωή, την στεργή άφορ δώσω πιστή, πετώντας στον Πλάστη ψηλά να χάρω ζωή και χαρά.

Παρετε, λοιπόν, να γράφετε στίχους. Περιμένετε να μεγαλώσετε πρώτα και ν' άφήσετε τα σχολικά θραύα. Και τότε ένανακομμάτε. — Ι. Τριυτιτιάνου. Όπως σας έαναγράφαμε, πρέπει να πάνετε να γράφετε στίχους, διότι δέν επιτυγχάνετε καζόλου. Ήβου, προς αποδεδεις, ένα ακόμη ποιήμα σας :

ΑΝΑΜΝΕΣΙΣ

Φόσηξε άνεμος βαρός, ξεριζωσε τριαντάφυλλα και κρυνα, και στή βία έκοψε έμάς το ύφοτα το νήμα. Μας έποίησαν και τους δυο άπ' τα αίτια μάς κατάσχαν την άλληλογραφία, μα ... γιά θυμίσου Στάσα ... δούλεψε ή «παντοφλά» άδιαμαρτύρητα, μα και τι να διαμαρτυρήσε άφορ μικροί, μικροί μάς έποίησαν στα πράσσα !

Θ. Γιαννακόυλην. Τα ποιημά σας «Μονάχα ένα Κρινοκλειον» και «Γαλανόματα» αρκετά καλά και θα δημοσιευθούν στην οικεία στήλην.— Ι. Κοντοβουνησιο ν. Το ποιήμα σας «Νοσταλγίες» όχι άπολύτως καλό. Ήλει, γιά την ακρίβεια, διορθών στον τέταστο στίχο του δεύτερου και τρίτου τετραστίχου. — Α' δαμαντιαν Καλο ύ δ η. Κάνουνοπορχ. Θά σας άπαντήσαμε στο μεταδύ. Ήδστε στα προηγόμενα φύλλα. Γιατί σ' όλους άπαντάμε και κανείς άπολύτως δέν μένει άναπάντητος. — Ι. Γ. Κέρκυραν. Εύχρηστικώς, αλλά πρέπει να μάς στείτε κάτι δοκιοματικώς, να δούμε τι γράφετε. Η άπαίτησις μας εινε δικαίη, γιατί έχομε καθ' άπό διαφόρους... χυλόσι, όστε να φυσάμε πλέον κάθε... γιοαούρι. — Φ. Π. Κρήτην. Το ποιημάτι σας «Μη με ρωτάς άν σ' αγαπώ», όχι επιτυχές, δυστυχώς. — Κ. Μενεξέν. Έυταθά. Ποητικόν σοφάρα το όνομα σας. Το ποιήμα σας δέ...σοφάρα άντιποητικόν. Και να το :

Σ' αντίκρισμα, άχ τι χαρά, εις την όδον Σταδίου, κι' έχώρισες ειθής σκληρά την πονεμένη μη καρδιά τη χρώσιες στα δίου.

Και τώρα τρέχει ήλια και χολή γιαι, γαι, σ' αγάτησ πολύ, σ' αγάτησ ποσόντων, όσον ούδεις φιλάργιστος ήγάτησε τον πλότων όσον δέν τα ήγάτησε ή χρυσιάλις τι ία, ώ, σ' σκληρά Μαρία ! Γ. άνορθογραφία !

Γιατί το άποκαλείτε ποιήμα αυτό ; Εινε μάλλον...έμπετρον ήμπατρον. Πιτιπών Καλ... Κέρκυραν. Όχι καλό. Το ποιήμα δημοκαταληκτεί με το «εμπίστα», όχι όμως και τα «πλάσματα» με τα «κλάματα». Γά «πλάσματα» δημοκαταληκτούν με τα «εξάσματα» και τα «καταπλάσματα». Λέξεις όμως άκρας άντιποητικίας, δυστυχώς. — Όρπότην Μ.π. Σε καλό σας έμα. «Έκοτάς» δέν θα πη στρώγω μια ίεα με τα μάτια». Έκτος αν σεις ιδαιετικώς καταπαροχίζετε στο δρόμο τα ήθελα δια των οφθαλμών σας, κωρικοκμενων συγχρονως εν...εκοτάς.—Γομάριον Κουκουβαγιάνου ν. Το ποιήμα σας πολύ...άνακικον. Το εκλείσαστε στη «Σωτηρία» γιά τη σχετική θεματεία.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ. (Κατοικία) Χαλάνδρι.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Έσωτερικού δι' έν έτος Δρχ. 200 Η Έξωτερικού Δολλάρια 6 Έξάμηνος « 100 Η Αμερικικής « 5 και δι' άλλην τη Άρβικην και Βελγικόν Κογκό έτησια συνδρομή σελίνα 30 Αι έπιστολαί και τα γραμματικά έμβόλαια δέν ν' άπευθύνονται προς τον Ήδιοκτήτην του «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λεκα 7.

Τιμή έκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Έν Άμερικην Mr D. Stroumbos 602 w. 137 th Str (Art.41) New York city, και διά την ζατά φύλων πόληων ή Έταρεία New York News Agency General P. O. Box 497, έν Αίγυπτο—Σουδάν ο κ. Χριστόδουλος Σαράνης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandria, και έν Βελγικώ Κογκό ο κ. Γεώργ. Άντουανάς, Β. Ρ. 445 Elisabethville Congo - Belge, όπου δέον ν' άπευθύνονται οι ένδιαφερόμενοι.